

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Addenda Ad Diem III Octobris. In S. Gerardo Broniensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

AUCTORE
C. S.

cujus verba suffecerit recitasse. Opusculum hoc (inquit) in lacera et vetusta charta pergamena mihi occurrit eo modo, quo transcripsi, in bibliotheca Minorum convent. Assis.; sed in Firmamento Trium Ordinum fol. 22, in Manuali Minorum, et aliis vetustis codicibus aliter habetur, sæpiusque ipsius Francisci et B. Claræ fit mentio, tamquam qui in testimonium vel in exemplum adducantur. Qui excusis his, etiam satis vetustis, adhæserit libris, non immerito affirmabit, alterius a Francisco hoc esse Opusculum. *Ultimum Opusculum est decem perfectionum veri Religiosi, et perfecti Christiani, de quo ibidem laudatus editor hæc præmisit:* In fine codicis Ms. Hiberni recitabantur, ut inferius, hæc Perfectionis viri Religiosi sub nomine D. Francisci, tamquam ab illo scriptæ. Eas tamen non scripsisse, sed habuisse sanctum Virum, probant Firmamentum fol. 25. Manual. Minorum ad initium, et Rodolphus lib. II Histor. Seraph. fol. 169, licet ipsi, tam in Opusculo quam in titulo, inter se discrepent.

Opusculorum
editoris epilo-
gus:

47 Coronidis loco hic addo ejusdem editoris apostropham ad lectorem, quæ sic habet: Hæc sunt, amice lector, quæ reperiri potui, sancti Viri vel certa vel dubia Opuscula. Desideratur adhuc aliud de spirituali lætitia et acedia, hujusque remedio, a Mariano in suo indiculo relatum. Alii volunt, sanctum Virum calamo signasse, quidquid in toto itinere peregit aut vidit notatu dignum, dum pro Jacobi apostoli corpore visendo in Compostellam se contulit, ITINERARIUMQUE COMPOSTELLANUM inscripsisse. Alii demum citant ejusdem Tractatulum de Oratione. Nihil horum, etsi diligenter a me per-

quisitum, huc usque apparuit. Si fors occurrerit, D. communis faciam juris. . . Vitæ historia, quæ sequitur, ipsa eadem est, quam Bonaventura docto et pio stylo contexit; sed quæ refert sancti Patris Apophthegmata et sententias, tertio tomo Opusculorum suis locis inseruimus, quædamque ex multis miraculo omisimus, ut libentius ad breviorem Vitam legendam lector accedat. *De prætermisissis a Waddingo in Vita per S. Bonaventuram scripta lectorem in Annotatis monui.*

48 Præter Opusculum De Spirituali lætitia etc. in eodem Indiculo suo Marianus etiam memoravit quasdam Laudes in vulgari ad Sorores sanctæ Claræ, nisi forte per has indicare voluerit *Cantica Italico sermone conscripta, de quibus supra egi, nec ille alias meminuit. Apud Waddingum desiderantur præterea, quæ Sanctus ad eandem scripsit de servanda paupertate, cum S. Clara in suo Testamento de illo dicat: Nec contentus fuit in vita sua nos hortari multis sermonibus et exemplis ad amorem et observantiam sanctissimæ paupertatis; sed et plura scripta nobis tradidit, ne post mortem suam ullatenus declinarem ab ipsa. Nequeunt hæc de Regula accipi; de hac enim jam præmiserat ibidem: Scripsit nobis formam vivendi, et maxime ut in sancta paupertate semper perseverarem; sed nec verisimiliter exponi possunt de duabus brevissimis Epistolis ad eas datis et a Waddingo recensitis; cum in harum una solum de servanda paupertate expressa fiat mentio, nec illæ plura scripta proprie dici possint. Atque hic Analectis de S. Francisco, jam satis prolizis, finem impono.*

forte aliqua
alia deperdit
vel latentia.

ADDENDA AD DIEM III OCTOBRIS.

C. B.

IN S. GERARDO BRONIENSI.

Pag. 265 et duabus seqq. in Commentario ad Vitam S. Gerardi prævio num. 299, 301 et octo seqq. Chartam, ab Alexandro, Leodiensi episcopo, in monasterii Broniensis favorem anno 1151 emissam, transcripti, eamque Epacta 20 mendose notari, num. 310 editi, et recte quidem, spectata communi Epactas lunares computandi ratione. Verum fuere veteres computistæ nonnulli, qui quovis anno tot numerarent Epactas, quot eodem anno lunæ dies erant die 22 Martii: hac autem servata Epactas numerandi ratione, annus 1151, utpote quo novilunium in diem 5 Martii incidit ac proin 22 mensis hujus dies fuerit vigesima lunaris, cum Epacta 20 recte jungitur. Quapropter, cum posteriori hac Epactarum computandarum ratione usus esse possit præmemorata Chartæ scriptor, nequit etiam hæc ex eo, quod Epacta 20 notetur, in notis chronicis dici

corrupta, dubiumque a leco, quod hoc ex capite de illius sinceritate poterat oriri, penitus evanescit. Ad Glossarii tom. I, pag. 310 Cangium, ubi hic scriptor ea, quæ de quorundam veterum in computandis Epactis methodo jam dixi, universim etiam, ut apparet, ad omnes omnino antiquos extendit; nota tamen perperam id abs illo fieri, uti argumento sunt plures scriptores veteres passim obvi, methodum communem, qua hodieque utimur, in computandis Epactis secuti. Ut ceteros huc minus prope spectantes omittam, ipsiusmet S. Gerardi biographus, qui sæculo circiter integro ante scriptorem Chartæ jam memoratæ floruit, pag. 319, num. 80 in fine annum Christi 939, cui obitum S. Gerardi illigat, cum Epacta 20 componit, quæ tamen non nisi secundum communem Epactas computandi rationem anno illi congruit, ut cuique calculus incunanti manifestum evadet.

ADDENDA AD DIEM IV OCTOBRIS.

IN S. MARSO PRESB. CONFESSORE.

Pag. 341 in Sylloge de S. Marso presb. confess.

Cur hæc Ap-
pendix detur.
Sancti cultus
Essendie

Post excusam hanc Syllogen in manus nostras inciderunt quædam Mss. Notitiæ, ad Majores meos olim misse, sed alieno loco sepositæ, in quibus cum nonnulla legantur de S. Marsi cultu in libera imperiali illustrissimarum canonissarum Essendie ecclesia, in qua corpus, seu majorem ejusdem corporis partem, jam ab aliquot sæculis honorari, in Sylloge diximus, ea huc referenda putavi, maxime quod quædam doceant, de quibus in Notitiis ad mea

quæsitæ ex eodem loco remissis altum est silentium. In primis ex istis nuper inventis discimus, S. Marsi festum annum in Essendie ecclesia celebrari, aut certe olim celebratum fuisse die 6 Octobris, qua de re posteriores notitiæ silent. Additæ etiam sunt Lectiones de illo, quarum una brevior transcripta notatur ex Ms. Passionali Bodecensi mensis Octobris; altera longe fusior ex pluribus Officii Lectionibus in unum velut Sermonem compacta est, vel ex unico